

hellere taler med end en ung intelligent Pige, forudsat at han tror, at hun interesserer sig for det samme som han, og ikke blot af Høflighed lader saadan, hvad mange unge Piger er saa tilbøjelige til. Det er nemlig ikke ganske uden Grund, at de unge Mænd er ængstelige for at nærme sig.

Er det virkelig en intelligent ung Pige, tør han maaske nok gøre Regning paa, at hun ikke opfatter hans Tilnærmelse som en gøren Kur, hvad der dog under ingen Omstændigheder burde resultere af et flygtigt Bekendtskab. Men hvad siger de andre?

De giver under ingen Betingelser de to et Minuts Ro. Han kan for sit Vedkommende være lige glad, men er det en alvorlig ung Mand, er det ham ikke ligegyldigt, at han har gjort hende til Genstand for Snak. De andres ubarmhjærtige Forfølgelse skal nok tvinge ham til at holde sig i Afstand. Men der er ogsaa andre Grunde, der bringe unge Mænd til at undgaa for indgaaende Meningsudveksling med unge Piger. De unge Mænd af Fremskridtspartiet er i Reglen paa mange Punkter langt mere fremskredne end de unge Piger, der ikke har haft de samme Impulser som de unge Mænd. Den unge Mand har ofte, og det med god Grund, en Angst for, at han, hvis han uden Hyklen sagde sin Mening om alt, hvad der kom paa Tale, da skulde tabe i den unge Piges Agtelse, f. Ex. som »umoralsk«, hvad han, hvis han sætter Pris paa hendes Agtelse, nødig vil; thi det kan ikke nægtes, at den unge Mands Tanke i Almindelighed har svunget sig mere ud i Fremtiden end hendes.

Det gaar for Resten ofte som Frk. Hoff skriver, at en ung Kvinde og en ung Mand, der staar overfor hinanden og begge saa gerne vil tale om noget fornuftigt, ikke naar videre end til at snakke hen i Vejret, fordi de misforstaa hinanden, mangler Tillid, og ingen tør gøre Begyndelsen til en Forstaaelse.

Saa taler hun i Stedet for med sin Veninde og han med sin Ven, og hver faar sin Ensidedighed styrket i Stedet for, at netop Samtalen mellem den unge Pige og den unge Mand baade paa Grund af Sympathien og paa Grund af Naturens Forskellighed kunde bringe et langt rigere Udbytte. — Hvor et friere Samliv mellem Mand og Kvinde fører til Kærlighed, tør man sikkert tro, at Ægteskabet bliver lykkeligere end de nu almindelige. Gaar Sympathien ikke over til Kærlighed, kan den dog have bragt megen Lykke. Sikker vil et friere Forhold forhindre mange ulykkelige Ægteskaber.

Netop i Tider som den nuværende er det Synd, at de unge Piger og de unge Mænd, der staa paa Fremskridtets Side, staa saa fremmede overfor hverandre og har saa ringe Lejlighed til at vexle Tanker om det meget, der er oppe i Tiden.

Men de unge maa sætte sig ud over Folkesnakken og tilvende sig Retten til en fri og kammeratlig Omgang mellem Kønnene, og de frisindede Hjem maa slaa Døren højt op for Ungdommen, til i Lys og Frihed indenfor Faders og Moders Deltagelse at stifte Venskab, om det skal lykkes at opdrage en sund, naturlig og kraftig Ungdom med alvorlige Interesser og uskyldig Munterhed, og — naar Tiden kommer — med Styrke og Trofasthed til at grunde Ægteskab paa Sympathi og Forstaaelse.

Det maa gaa op for os, at Kønnene er lige, og tænker og føler som Mennesker, og lige saa vist, som der er Trang til at slutte Venskab mellem Mand og Mand eller mellem Kvinde og Kvinde, lige saa naturligt kan det være, om en ung Mand og en ung Kvinde er fortrolige Venner. Hvorfor ikke dele Liv og Kammeratskab med en Mand fra Kvindens Side og omvendt, uden at det absolut skal blive Forlovelse og Ægteskab!

Alt Hemmelighedskræmmeri, de ulykkelige Stævne-møder, som 14—16aars Dreng og Piger rode sig ind i, vilde fuldkommen forsvinde, om Forældre sendte deres Børn til aabenlyst at omgaaes hverandre som Kammerater. Da vilde den reneste Kvindelighed og Blyhed udvikle sig (unge Mænd kan være lige saa bly som Kvinder) og træde i Stedet for al denne falske Undseelse og Rødmen til op over Ørene, naar en ung Pige aabent og naturligt tiltales af en ung Mand.

Og nu den modnere Ungdom, som har Interesser og gerne vil udveksle Tanker indbyrdes — hvor hungrer den ikke efter at tale meget inderligt og længe om mangt og meget, dele Venskab og Kammeratskab, en ung Mand med en ung Kvinde og omvendt! Men Konvensen er ubarmhjærtig. Her skilles aller dybest. Den udviklede Mand maa vide, at han har et Ansvar overfor de unge Piger, hedder det. Derfor møder man saa mange visne og døde Mennesker; thi de skal tvinges ind i den Løgn at forlove sig, om de vil have Ret til at omgaaes fortroligt med hverandre.

Hvorfor vil man gøre Livet saa fattigt, naar det kunde være saa rigt?

Thi hvad skulde være til Hinder for, at en ung Mand og en ung Kvinde kunde spadser, rejse sammen, skrive, læse sammen, besøge hinanden og dele Interesse sammen, uden at det skulde være nødvendigt at forlove eller gifte sig, og hvorledes bliver det overhovedet muligt at kende hinanden, saaledes, at man tør knytte sit Liv saa nær til et Menneske som i et Ægteskab, naar man aldrig har Lov til at tale og leve sammen med mange, inden man gør sit Valg?

Men, siges der, de unge vil forelske sig i hin-